

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžr/139/2016
Identifikačné číslo spisu: 2015200825
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200825.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu navrhovateľky: R. N. M., nar. X.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX B., proti odporcovi: Okresný úrad Piešťany, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Krajinská cesta 5053/13, 921 25 Piešťany, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. OU-PN-PLO-2015/000387 zo dňa 21. septembra 2015, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k 43Sp/39/2015-54 zo dňa 14. júna 2016 t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/39/2015-54 zo dňa 14. júna 2016 potvrdzuje.

Odôvodnenie

I.

Opravným prostriedkom doručeným odporcovi dňa 21.10.2015 sa navrhovateľka, zastúpená v správnom konaní R. N. L. G. domáhala postupom podľa tretej hlavy piatej časti OSP preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporcu č. OU - PN - PLO-2015/000387 zo dňa 21.09.2015. Týmto rozhodnutím v konaní vo veci reštitučného nároku uplatneného podľa zák. č. 503/2003 Z. z. k nehnuteľnostiam parc. č. XXXX/XX a XXXX/XX pôvodne vedeným v Pkv č. XXXX v k. ú. B. nepriznal podľa § 5 ods. 2 zákona navrhovateľke ako oprávnenej osobe vlastnícke právo k pozemkom, ktoré prešli do vlastníctva štátu podľa § 3 ods. 1 písm. m) tohto zákona, ale priznal právo jej právo na náhradu

Dňa 20.01.2016 bol súdu doručený návrh R. N. L. G. (označeného ako zástupca navrhovateľky bez predloženia plnej moci na súdne konanie), ktorým žiadal, aby súd postupom podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) pripustil zmenu účastníkov tak, aby do konania na strane navrhovateľa namiesto R. N. M. vstúpi R. N. L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, B. Návrh odôvodnil tým, že dňa 26.06.2015 uzavrel s navrhovateľkou zmluvu resp. dohodu o postúpení nároku, v zmysle ktorej mu navrhovateľka postúpila nárok na vrátenie nehnuteľností na parc. č.

XXXX/XX pasienok o výmere 259 m2 a parc. č. XXXX/XX pasienok o výmere 273 m2.

Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 43Sp/39/2015-54 zo dňa 14.06.2016 zmenu účastníkov na strane navrhovateľky nepripustil a to z dôvodu, že k uzavretiu zmluvy došlo 26.06.2015 pred vydaním napadnutého rozhodnutia č. OU-PN-PLO-2015/000387 zo dňa 21.09.2015. Z ustanovenia § 6 ods. 12 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom vyplývalo, že ak sa náhrada poskytuje v pozemkoch, nárok oprávnenej osoby na náhradu nemožno previesť na tretiu osobu. Nakoľko v danom štádiu ešte nebolo zrejmé, či a v akej forme bude navrhovateľke náhrada priznaná nebolo možné ani vyvodiť záver o možnosti postúpiť predmetný nárok.

II.

R.. N. L. G. v procesnom postavení zástupcu navrhovateľky proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie a namietol, že dňa 26.06.2015 bola medzi oprávnenou osobou (navrhovateľka v postavení postupcu) a ním, zástupcom oprávnenej osoby (v postavení postupníka) uzavretá Dohoda o postúpení nároku na vrátenie, resp. určenie vlastníckeho práva na predmetné nehnuteľnosti, pričom sa v čl. III Dohody o postúpení nároku uvádzali aj dôvody uzatvorenia tejto dohody, a taktiež spôsob vyrovnania. Zároveň dňa 01.07.2015 bola medzi tými istými osobami k tým istým nehnuteľnostiam resp. nárokom uzatvorená Zmluva o postúpení nároku. Rozhodnutie odporcu o nepriznaní práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom a priznaní právo na pozemky, ku ktorým pre zákonné prekážky nebolo možné navrátiť vlastníctvo bolo vydané dňa 21.09.2015. Rozhodnutie odporcu bolo „analogické“, v tej istej veci opakované, ako už pôvodne rozhodol pod číslom K2013/0044ž-Kň zo dňa 10.01.2013 právny predchodca OPÚ v Trnave.

Namietal, že o zmene účastníkov je potrebné rozhodnúť tak, ako to účastníci navrhli, keďže ide o právnu skutočnosť potvrdzujúcu, že Dohoda a Zmluva o postúpení nároku, uzatvorené dňa 26.06.2015, resp. 01.07.2015 boli uzatvorené po začatí konania ako káže zákon, nakoľko konanie bežiacie v súčasnosti na Krajskom súde v Trnave tvorí neoddeliteľnú časť pôvodného konania zo dňa 05.06.2014. Práve z dôvodu, že týmto rozsudkom rozhodol Krajský súd v Trnave o zrušení pôvodného rozhodnutia OPU v Trnave a vrátil vec na ďalšie konanie, beží v súčasnosti vec ďalej na Krajskom súde v Trnave. Navrhol preto, aby najvyšší súd uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sp/39/2015-54 zo dňa 14.06.2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

III.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SPP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SPP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to

ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250m OSP, konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu. Návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie.

IV.

Preskúmané rozhodnutie súvisí s reštitučným nárokom k nehnuteľnostiam v k. ú. B. uplatneným navrhovateľkou ako oprávnenou osobou podľa zák. 503/2003 Z. z. Reštitučné konanie začalo uplatnením nároku dňa 31.12.2014. o uplatnenom nároku bolo rozhodnuté dňa 10.1.2013 Obvodným pozemkovým úradom Trnava pod č. j. K2013/00446 - Kň tak, že navrhovateľke nebolo priznané vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a bola jej priznaná finančná náhrada. Na základe odvolania navrhovateľky krajský súd v Trnave toto rozhodnutie právoplatne zrušil a vec vrátil odporcovi (ako právnenému nástupcovi Obvodného pozemkového úradu Trnava) na ďalšie konanie rozsudkom č. 43Sp/8/2013-70 zo dňa 5.6.2014 z dôvodu, že rozhodnutie bolo vydané bez zadováženia si dostatku skutkových podkladov a pre nepreskúmateľnosť pripojeného administratívneho spisu vyplývajúcu zo spochybniteľnosti jeho úplnosti. O uplatnenom nároku odporca znovu rozhodol dňa 21.9.2015 rozhodnutím č. s.: OU-PN-PLO-2015/000387 tak, že navrhovateľke nepriznal pre zákonné prekážky právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom a priznal jej právo na náhradu za pozemky (bezodplatný prevod vlastníctva iných pozemkov vo vlastníctve štátu).

V odvolaní proti tomuto rozhodnutiu podanému dňa 21.10.2015 (konanie podľa tretej hlavy piatej časti OSP vedené na Krajskom súde v Trnave pod. sp. zn. 43Sp/39/2015) navrhovateľka znovu namietala nesprávnosť záveru o existencii prekážky pre vydanie veci.

Navrhovateľkou predložená Dohoda o postúpení nároku na vrátenie resp. určenie vlastníckeho práva zo dňa 26.6.2015 ako aj Zmluva o postúpení nároku zo dňa 1.7.2015 duplicitne riešili prevod reštitučného nároku z oprávnenej osoby na R.. N. L. G., vystupujúceho v správnom konaní ako splnomocnený zástupca oprávnenej osoby. Vzhľadom na obsah dvoch vyššieuvedených právnych úkonov podala navrhovateľka dňa 20.1.2016 návrh na pripustenie zmeny účastníkov v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 43Sp/39/2015 tak, že R.. N. L. G. vstúpi do konania na strane navrhovateľa na miesto R.. N. M..

Podľa § 92 ods. 2 OSP ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

Podľa § 6 ods. 12 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom ak sa náhrada poskytuje v pozemkoch, nárok oprávnenej osoby na náhradu nemožno previesť na tretiu osobu.

V.

Z vyššieuvedeného vyplýva, že nakoľko bolo v reštitučnom konaní rozhodnuté o priznaní nároku na náhradu v pozemkoch, v zmysle § 6 ods. 12 zák. č. 503/2003 Z. z. lex specialis, je absolútne vylúčená možnosť postúpenia nároku na inú osobu. Pokiaľ sa týka argumentácie navrhovateľky vzťahujúcej sa k všeobecnej úprave zmeny účastníka konania na strane navrhovateľa upravenej ustanoveniami OSP, súd má za to, že nie sú splnené ani tieto podmienky. V prvom rade, je diskutabilné, ktorý z dvoch právnych titulov od ktorých je odvodzovaný nárok na zmenu účastníctva je platný. Okrem toho, konanie vo veci súdneho prieskumu rozhodnutia orgánu verejnej správy - reštitučného rozhodnutia odporcu zo dňa

21.9.2015, začalo dňa 21.10.2015 podaním odvolania (§ 250m ods. 1 OSP). K tvrdenému postúpeniu nároku malo dôjsť 26.6.2015 resp. 1.7.2015, teda v období pred začatím súdneho konania vo veci prieskumu neprávoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy. Ustanovenie § 92 ods. 2 OSP upravuje možnosť zmeny účastníka na strane navrhovateľa v prípade, keď k prechodu práv došlo po začatí súdneho konania, ale samozrejme za podmienky, že to špeciálny predpis nevylučuje.

V prejednávanej veci je rozhodujúce, že špeciálny právny predpis, zák. č. 503/2003 Z. z. vylučuje postúpenie nároku v prípade, kedy má byť podľa rozhodnutia odporcu priznaná náhrada v pozemkoch. Naviac sekundárnym dôvodom neprípustnosti zmeny účastníkov je v danom prípade to, že nie je splnená ani len požiadavka ust. § 92 OSP, že k právnemu úkonu v dôsledku ktorého malo dôjsť k prevodu alebo prechodu práv došlo po začatí súdneho konania. Krajský súd preto postupoval správne, keď zmenu účastníka na strane navrhovateľa nepripustil.

VI.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení zákonov a v znení účinnom od 01.05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný